

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruno temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 krun, za pol leta 4 krun, za četrt leta 2 kruni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Nekoliko premišljevanja o zadnjih ljubljanskih izgrelih.

Dosedaj sem strogo ločil prave Nemce od nepravih t. j. nemškutarjev; odkar pa sem bral povodom ljubljanskih izgrediv v nemških listih nečuvne pamflete o Slovencih, pristudilo se mi je celo nemško ljudstvo, kojega duševna hrana je tako ostudno, lažljivo, do mozga korumpirano časopisje, v dno arca! Tako se je izrazil dobe sedmo te dni višji slovenski uradnik v Gradcu. Bolj žalostne slave si sirovi „furor teutonicus“ pač ni mogel steči, kakor si jo je zadnji teden. Iz golega, božjastnega sovraštva do vsega, kar je slovensko, posebno pa do Ljubljane, izmislilo si je nemško časopisje kar na lepem najgrozovi tejša dejstva o „roparskih“ ljubljanskih Slovencih in jih raztrobilo med svet.

Še predno smo graški Slovenci dobili natančna poročila o demonstracijah, vedeli smo natančno, koliko resnice je v poročilih graških večernih listov. Že to se je moralo zdeti vsakemu sumljivo, da je „Grazer Montagszeitung“ poročala v obširnih brzobjavkah samo o velikem, dostojnem shodu za Hrvate v „Mestnem domu“, o drugih dogodkih pa še z besedico ni omenila. Jasno je kot beli dan, da se dostojni Nemci s početka še zmenili niso dosti za demonstracije pred kazino. Vse poznejše burbonsko rušenje o „krvavih“ izgrediv so povzročili le nekateri lopovski, histerični hajlovci v Ljubljani, ki se ne aramujejo rediti svojih trebuhov od slovenskih grošev. In to je največja sramota za celi nemški narod, da se je pustilo njegovo takozvano zmernejše časopisje zvoditi za nos od takih propalio. Demonstracije pa — Slovenci!... To sta dva pojma, ki drug drugega izključujeta. Boga mi, manjka nam pač hrvatske krvi, vsaj nekoliko krvi junaškega hrvatskega ženstva, kar bi nam dostikrat zelo, zelo koristilo.

A reveži boječi smo; preveč suženjske krvi se še pretaka po naših žilah, da bi spregovoril naš narod kako moško besedo vsaj takrat, ko se nemški Mihelj naravnost norčuje iz nas. Pisec teh vrst se je bil enkrat sam prepričal, kako izgledajo ljubljanske takolimenovane „demonstracije“. Šel je slučajno skozi Zvezdo, ko je ugledal kake štiri stotine ljudstva stati nasproti kazini. Menil je sprva, da se gre za kako ovacijo, še le pozneje so ga prepričali posamezni „bojni klici“ o „demonstraciji“. Preril se je v prve vrste in tukaj je videl čuden prizor. Nekaj Nemcev, večinoma buršev s tistimi karakterističnimi, topimi, posirovelimi in izzivajočimi obrazi, stalo je na verandi s prekrižanimi rokami in se — na ves glas krohotalo med različnimi psovkami nasproti stoječemu občinstvu v obraz.

Vprašamo vas, ljubi bralci, kje na celnem božjem svetu bi v takem slučaju ne vzklopela kri demonstrujočemu ljudstvu in bi ne vdrlo v kazino ter ne linčalo zasmehevalcev? (Notabene, policajev našli smo samo — deset!!!) A Slovenci so samo stiskali pesti in večjemu še grozili, Nemci pa so lepo naprej — norce žnjimi brili. Med celo demonstracijo je bila razbita — čujta in strmite — ena sama šipa in še ta v Šelenburgovi ulici. Dasi se je vsak na prvi pogled prepričal o nedolžnem značaju demonstracije,

vendar je vlada rekvirirala en cel bataljon pešcev, ki je prihitel v teku in z nasajenimi bajonetami na lice mesta. Seveda so tudi takrat nemški listi pretakali „krokodilove solze in se zgražali nad slovenskimi barbari. Kar pa so si Nemci to pot dovolili laži in zavijanj, to presega že vse meje.

Psotka, ki nam jo je vrgel v obraz tako imenovani zmerni (Bog, Ti to vidiš in ne grmiš!) „liberalni“ list „Tagespost“ v obraz: „Blut-hunde“, morala bi pač tudi najbolj zaspanemu Slovincu odpreti oči. Z narodom, kojega časopisje rabi tako ostudne izraze, pač ni mogoče paktirati. Tak narod nas pač ne bo učil nikdar omike!

Pisec teh vrst ima na razpolago več natančnih podatkov o zadnjih dogodkih v Ljubljani. Iz njih lahko vsak izvaja, da demonstrantom še na misel ni prišlo, da bi uprizorili kake izgrede proti Nemcem. Del demonstrantov je že šel mimo kazine, ko se je vtila iz nemškega brloga voda na neko hrvatsko damo in je začel neki častnik traktirati že itak razburjeno slovensko občinstvo z različnimi psovkami. Prijazni čitatelj si pač lahko predstavi v duhu, kaj bi se, postavimo, zgodilo, ko bi se vršil v Gradcu shod za zatiranje (!!!) ogrske Nemce in bi se iz „Narodnega doma“ (ko bi ga Slovenci imeli) vtila voda in cela ploha psovk na demonstrante. Tu bi se zgodilo pač po Odrešenikovih besedah, da bi kamen ne ostal na kamnu „Narodnega doma“. Kaj pa se je pripetilo ljubljanski kazini? Nekaj šip je bilo pobitih, sicer se pa še las ni skrivil nobenemu Nemcu. In vendar to dejstvo ni zabranilo, da bi se ne raznesla širina sveta balada o streljih iz samopala. Jasno je, da sta se s celo zadevo hotela okoristiti samo dva faktorja, ljubljansko nemštvo in pa — vlada. Prvo je že davno iskalo prilike, da obudi pri svojih bratcih malo več pozornosti in da pokaže svetu svoje brezmejno junaštvo, med kakimi zverinami mu je vztrajati; vlada pa je hlastnila z vidnim zadovoljstvom po lepi priliki, da prežene neslovenskim in posebno nemškim klerikalcem stopiti v kako akcijo za Hrvate in zoper Ogra. Kako vaebovpijočo krivico so nam vlada in Nemci storili radi ljubljanskih dogodkov, pa sprevidimo posebno eklatantno iz nastopnih dveh dejstev, katere je treba v večni spomin pribiti.

Najodličnejša ljubljanska lista „Slovenski Narod“ in „Slovenec“ sta takoj drugi dan po demonstracijah ožigosala izgrede; župan Hribar in jugoslovanski poslanci so dali celo v preveč krepkih izrazih najslajnejše zadoščenje Nemcem, s vse to ni zadržalo ostudnih izbruhov nemškega fanatizma. Kdaj ste še čuli, častiti bralci, da je obžaloval kak nemški župan izgrede nemških barab ali celo dal zadoščenje napadenim Slovanom? Ko so Nemci na Dunaju ropariko z bombami razstrelili češki narodni dom v zrak, kako zadoščenje so dobili takrat Čehi? Kdaj so dobili celjaki Slovenci zadoščenje za večne inzulte celjske mularije?

Drugi dokaz peklenske hudobnosti nemške pa je, da tedaj, ko je sodnijska preiskava dognala da se sploh ni streljalo pred kazino z revolverji, nobeden tistih nemških listov, ki so ravno radi te bajke tako opsovali in osramotili slovenski narod pred vsem svetom, nima poguma,

da bi priznal, da nam je prizadejal krivico! Pfu! tisočkrat pfu! žalostno nemško junaštvo. — Da tudi gospod ministerski predsednik dosedaj še ni preklical javno v parlamentu svoje trditve o revolverskem atentatu, o tem pa naj naši državni poslanci malo premišlujejo.

H koncu si usojamo prav ponižno še nekaj omeniti. Ko smo brali v slov. časopisih, kako ostro je župan Hribar obsajal demonstracije, bili smo nekoliko — osupnjeni. Besede njegove so se nam na vsak način zdele preveč trde, posebno ko sta „Slovenski Narod“ in „Slovenec“ takoj v prvi številki jasno izjavila, zakaj so se sploh vršili izgrediv (in povoda je bilo, kakor smo videli, dovolj). Tudi smo imeli takoj občutek, da ne bo imela ta satisfakcija dosti uspeha, in res se nismo varali.

Ravno tako se je v izjavi jugoslovanskih poslancev veliko preveč hvale pokadilo nemškim simpatijam do Hrvatov. Samo „Tagespost“ članke o hrvatskih razmerah naj kdo pazljivo prebere, pa bode našel preklicano malo simpatij do naših bratov. Da, včasih se naravnost zgražajo nekateri dopisniki nad divjim značajem hrvatskega naroda. — Podobno pisarjenje čitamo o — balkanskih razmerah. V podlistkih se slika z živimi bojami neznosno stanje Bolgarov v Macedoniji, v političnih člankih pa se ostudno zabavlja o slovanskih „roparijih“, češ, da more in preganjajo nedolžne (?) Turke.

„Die wahre Liebe ist das nicht,“ bi lahko torej vzkliknili, ako čitamo, da zabavlja kak nemški list o Madžarih in simpatizuje na videz z Hrvati.

Pred kakim dobrim letom, ko Madžariše niso stopali ogrskim Nemcem trdo na prate in ko so jih naši Nemci še povzdigovali kot „viteški narod“ v deveta nebesa, ne smeli bi pričakovati niti iskric nemškega sočutja do hrvatskega naroda!

Prave simpatije v najbolj žalostnih urah bratskega našega naroda našli smo le v klerikalnih nemških vrstah. Bodimo tako odkritostni in priznajmo to! Kar je res, je res! Posebno graški „Volkblatt“ se je z vnamo zavzel za Hrvate. On je edini list v Gradcu, ki je imel pogum, da je pokazal ljubljanske izgrede svojim čitateljem v pravi, torej v povsem drugi luči, kakor sta jih pa lažljiva kljukos „Tagespost“ in „Tagblatt“. Vas čast in priznanje mu!

Celjske in štajarske novice.

(Zahvala.) Blagega g. pisatelja „Podlistka“ v št. 43 „Domovine“ z dne 5. julija t. l., v katerem me tako visoko, a nezasebano proslavlja, kakor tudi vse p. n. č. gospode, duhovnega in svetnega stanu, večinoma bivše moje učence, ki so mi, bodisi osebno, bodisi pisмено k moji sedemdesetletnici častili, presrečno zahvaljujem, in ker mi za toliko iskazano ljubeznjivost in prijaznost ni mogoče kakšne druge naloge storiti, jim tim potoma obetam, se njih vsaj v svojih molitvah goreče spominjati in vse dobro šaliti. Vsem torej presrečna, gorka zahvala!

Ivan Krušič, šolski svetnik.

(Župana imamo!) Imamo ga Celjani župana, izvoljenega po vseh božjih in človeških postavah

z vsemi 22 glasovi mestnih očetov. Živio župan! Živio Julče Rakusch! Joj, kako smo se razveselili, da zasede županski stolček v Celju naš stari in dobri prijatelj, gospod Rakuž, ker smo prepričani, da nam bo slej kakor prej ostal najmočnejša opora v našem boju za Slovenstvo našega južno-štajarskega središča, staroslavne Celja. Že samo ime Rakuž nas elektrizira, ker popolnoma dobro vemo, da bo naš gospod župan, svest svojemu imenu, oskrbel, da bo šlo z nemštvom v Celju rakovo pot in da ga končno ne bo ostalo niti za gnjido. In to nas navdaja z veseljem in sicer še mnogo večjim nego naše cenjene nemške in nemčurske someščane, ki so priredili prošlo soboto novoizvoljenemu županu sijajno podoknico s sodelovanjem slavne „godbe celjske muzikalnega društva“. Nebo sicer ni bilo ravno mlo vasovalcem, kajti pralo jih je, da so bili mokri do kože, ali vzdržali so junaško udarce usede. O sijaju trdijo ljudje, ki so gledali „bakljado“, da je bil jako klavrn, še celo klavrnejši, kakor ista godba, tako da je bilo smatrati celo uprizoritev za slabo uspelo „mačnico“. Da ni bilo gospodom aranžerjem na razpolago nekoliko glav znane poulične mclarije, ki je na dano znamenje zatu lila svoj „heul“, bi bila celo „mačnica“ žalostno pogorela. Radovedni smo, koliko sodčkov piva se je moralo plačati, da se je oprala ta blamaža. Pa naj že bo kakor hoče, samo da imamo župana. To je glavna stvar, blamaža je le postranska. To nam bo potrdil gosp. Julče Rakusch gotovo sam, ker je imel že večkrat priliko in jo bo v bodoče še mnogokrat imel, da se je in bo sam pri sebi prepričal o tem dejstvu. Celjski Slovenci mu bomo kaj radi pomagali, da se mu vsled tega županski stolček preveč ne ogreje.

(Poročila nemških časopisov in slovenska javnost.) Že večkrat smo povdarjali, da na svetu ni lažnjivejšega časopisja nego je avstrijsko nemško časopisje, zlasti na Štajarskem. Sicer s tem nismo povedali nič neznanega. Vendar se nam zdi potrebno to ponovno omeniti. Kaj so nemški listi napravili iz borih ljubljanskih „izgredivov“! Ali pa, kar se tiče zadnjega ljudskega shoda v Celju! Bilo bi res premalo okusno to, četudi v še tako kratkih podatkih, tu ponavljati. Mesto 5000 zborovalcev videli so nemški poročevalci 200 hlapecev itd. itd. Toliko tako debelih laži natvezli ste „Deutsche Wacht“ in „Tagespost“ pač menda še malokdaj svojim sebe vrednim naročnikom nego baš ob priliki tega velikankega slovenskega shoda. Če bi mi ne bili pravočasno vsega primerneza ukrenili, prešla bi bila ta poročila tudi v dunajske in morebiti celo v Slovanom pravične liste. Toda ne boš, Janez! Poskrbeli smo, da so že eno uro po shodu imeli vsi dunajski dnevniki in za cesarja tudi kabinetna pisarna resnična in zanesljiva poročila o resničnem značaju in izidu našega veličastnega shoda. To je pa — notabene — merodajno in v bodoče tako postopanje ob vseh prireditvah priporočamo. Pa stvar je imela pri naših nemških tepcih še eno ost. Kakor je lopov sploh ves besen, če se mu lopovstvo ni posrečilo, tako naši Nemci. Besni so od jeze in bljujejo žveplo na dunajske dnevnike, da so verjeli nam in niso posneli lažnjivih poročil naših Nemčkov! Pa po toči je zastoj zvoniti! — Pa še nekaj drugega! Nikjer nemška lažnjiva poročila ne najdemo toliko posluha nego pri Slovencih samih, celo v našem časopisju. V Škofji vasi pri Celju je bilo izvoljenih nedavno izmed 24 od celjskega vodstva narodne stranke postavljenih kandidatov 23 za občinske odbornike, samo eden kandidat je vsled osebne mržnje s strani volilcev ostal v manjšini, ki je bil s pomočjo nasprotnikov kot 24 odbornik izvoljen ni nemčar in mi o njem opravičeno upamo, da bode postopal kot Slovenec. Pa nemška „vahta“ se je zlagala, da smo propadli v dveh razredih in slovenski listi so po nji to lažnjivo poročilo posneli, ne da bi čakali izida našega lista! Ne bodite vendar klepetulje in ne zanašajte resignacije in potrnosti v naše občinstvo brez potrebe. Nemškim listom se kratkoma danes ne more verjeti — nič.

(Velikonemški plevel), Bismarkovo najljubše ovetje, je tudi letos pognal v taki množini, da ga naši okoliški kmetje skoraj ne morejo zatreti. Naj ga pulijo in trgajo, kolikor je le mogoče, ali plevel ostane plevel in zopet požene.

Ali nekaj dobrega pa ima vendar ta nebodiga treba. Ako gre človek ob nedeljah dopoldne po celjskem glavnem trgu, vidi naše vrle okoliške žence, da imajo vse svoje koše in koške polne tega plevla; pa ne morda kar tako nalašč, temveč plevel je postal v zadnjem času stvar, ki donša našemu kmetu marsikak vinarček. Naši velikonemci se sploh ne morejo misliti brez plavice in jih kupujejo kar cele šope. Reči moramo, da nas to jako veseli, in če bi ne bil ta plevel žitu škodljiv, bi prosili Boga, da bi ga pustil rasti v še mnogo večjem številu, da bi naš kmet zaslužil še kak vinarček več kakor dosedaj. Tudi celjskim „Nemcem“ privoščimo ta plevel iz vsega srca in bi jim samo še želeli, da bi jim rastle iz njihovih možgan, da bi ga jim ne bilo treba kupovati pri slovenskih okoličinah. Posebno bi pa to želeli g. celjskemu „redarju“ Gračnarju, ki je gotovo svoj čas, ko v Planini še ni vedel, da je „Nemec“, ta plevel smatral za plevel ne pa za vsenemško znamenje. Zato naj nam pa tudi dovoli prav ponižno vprašanje ali se strinja plavica z osebo „nepriistranskega redarja“? Morda bomo odslej spoznavali „šaržo“ celjskih gospodov „redarjev“ po številu plavic, ki jih bodo nosili. — Ravnotako vprašamo najljubše gospoda trgovca Jakowitscha, ali se strinja z njegovimi trgovskimi nazori, da njegovi uslužbenci, pomočniki ali vajenci, izvajajo slovenske kupovalce, od katerih živi njegova trgovina, s plavicami. S slovenskimi reklamami in gladkim jezikom, ki z odjemalci brblja izključno slovenski, pač znate vabiti slovensko ljudstvo k sebi, da vam pušča svoje novce, obenem ga pa izživite s svojim vsenemškim plevelom! Dovolite, da jako dvomimo o vaši dolednosti. Sicer nam je pa jako všeč, da kažejo celjski nemški in nemčurski trgovci tako očitno svoje protislovensko prepričanje — posledice ne bodo izostale.

(Plesni tečaj.) Akademski plesni učitelj, gosp. Alfonso Cilenti nam vljudno naznanja, da bodo odslej plesne vaje vsak ponedeljek in četrtek od 8. do 10. ure zvečer v mali dvorani „Narodnega doma“. Abonement znaša za osebo 12 kron. G. Cilenti je priznan mojster v svoji stroki in zato želimo, da bi se njegovega plesnega tečaja udeležilo čim večje število naših cenjenih gospic in gospodov. G. Cilenti je Italijan, pa je slovenščine toliko zmožen, da se bo vršil pouk v slovenskem jeziku.

(Nemčurska sirovost.) Prijatelj našega lista nam je poslal pismo, ki ga je nekdo izgubil. Sicer ne vemo, ali bo onemu nemčurakemu sirovežu samemu ljub, da priobčimo njegov duševni umotvor, ali značilen je za hvalisano nemško moralno v toliki meri, da ga priobčimo v celoti. Pismo se glasi: „Ich viel die Uhr nicht weil sie nicht Kehn wil, und auch weil Sie nicht Wort halten Si sagen das gaset die Uhr nur 2 f 60 h und ich muste zalen 3 K 69 hl ven die Uhr gehen möchte behalden Sie, weil Sie aber nicht get, vil Sie aber nicht haben. Ignatz Kotabeck Grundbesizer in Samarko. ich wil gelt zurüg haben. Lek mich in Uhr und du alles zam ist vühr nichts.“ Pismo je na razpolago v našem uredništvu.

(Slovenjigradeč.) Pojasnilo. Koj po nesreči požara dne 10. velikega travna t. l. sestavil se je v pričo Nj. ekselence gospoda c. kr. namestnika grofa Claryja-Aldringen pomožni odbor, kateremu se je izročilo skrbeti, da se pogoreli del mesta na novo sezida, pa tudi, da razdeli vse darove bodisi v denarju, v naturalijah ali v obleki med pogorelce. Udje tega pomožnega odbora so gg.: Anton Čapek, c. kr. okrajni glavar, kot predsednik, Anton Jazbec, mestni župnik, Franc Pototschnig, župan, ter odborniki mestne občine Slovenjigradeč August Günther, ing., Henrik Pototschnig, Karol Rebul in dr. Maks Kiese-wetter. Ta pomožni odbor je pri vsaki priliki nepristransko postopal, pred vsem pa ni delal razlike med Nemci in Slovenci. Pomožni odbor bode tudi zanaprej popolnoma nepristransko postopal in prosi občinstvo, da še nadalje prispeva z darovi za uboga pogorelce, brez ozira na narodnost taistih.

(Mariborsko porotno sodišče.) Včeraj so se začele pri mariborskem okrožnem sodišču porotne obravnave. Obtoženi so Matěvž Prah in

Lovro Belec zaradi zlorabe uradne oblasti in radi goljufije; Janez Slaček in Jože Breznik, posilstvo in goljufija; Franc Urh, uboj; Alfred Mozes, goljufija; Janez Makotter, uboj; Aleksander Šenk in Ana Jelovšek, požig; Jože Šalamun, umor.

(Potresni sunek) se je čutil v soboto, dne 6. t. m. ob 6. uri zvečer pri Sv. Barbari niže Maribora. Smer potresa je bila od jugozahoda proti severovzhodu. Kupice na mizi so žvenketale in ena se je v zgornji smeri prevrnila.

(Vinska letina) letos ne bo. Slovenske gorice so zelo trpele hude zime, katera jim je oropala vse potiče, šparone in mnogo reznikov, posebno je trpel šipon, rivšek, rjavina in črnina vsa, med tem ko je vsa žlahnina in burgundčeve vrste z zelenčičem (silvaner) nepoškodovane, vsled tega zelo polne. Le-te vrste nas rešijo slabe vinske letine. Pri Sv. Barbari niže Maribora so letos mnogo rovtali in cepljenje sadili, ki so jih dobili po deželnem odboru zastoj. Ti trsi letos krasno rastejo. Za tako skrb bomo hvaležni višjim oblastvom.

(Spored čebelarkega tečaja) dne 28. in 29. junija t. l. pri Sv. Andražu v Slov. goricah. Predvečer 27. junija: Sprejem udeležencev iz daljave došlih, v gostilni g. Tom Toša tik cerkve. 28. junija. Predpoldne: Od 8.—10. ure predavanje v šoli; od 10.—12. ure razkazovanje dejansko in v besedi na čebelnem stališču g. J. Matjašiča. Popoldne: Od 2.—4. ure predavanje; od 4.—6. ure praktično razkazovanje na čebelnem stališču prireditelja. 29. junija. Predpoldne: Od 8.—10. ure predavanje; od 10.—12. ure čebelarska opravila na čebelnem stališču g. Jož. Jurančiča. Popoldne: Od 2.—3. ure znanstvena razprava: „Napačni nazori in krivi nauki na polju čebelarstva“; od 3.—4. ure zborovanje in posvetovanje glede čebelarske organizacije za Spodnje Štajarsko. H koncu zabavni večer z blagovoljnimi sodelovanjem vrlega domačega pevakega zbora. Opomba: Povodom prihranitve mnogih nepotrebnih odgovorov: Udeležbo treba le naznaniti, ne pa za sprejem prositi, in odgovora čakati, kajti pristop je vsakemu prost. Nujno se prosi, da vsakdo naznani udeležbo prireditelju do 20. junija t. l., da se zamore preskrbeti pripraven prostor in sploh vse potrebno ukreniti. Pri Sv. Andražu je ta čas samo ena sv. maša in sicer zjutraj ob 6. uri zjutraj; bolj oddaljeni udeleženci naj pridejo torej že na predvečer, da tečaj ne bo v verski dolžnosti nikogar oviral. Najbližnja železnična postaja je Ptuj, od koder je še blizu 3 ure peš hoda, sicer po prav dobri cesti; razun tega je vsakdanja zveza vozne pošte iz Ptuja ob 1. uri popoldne. Kakor že dosedaj kažejo oglasi, bodo zastopani čebelarji iz vseh krajev Slov. Štajarske; vsi tedaj, tudi že stareji in skušeni čebelarji, kojim je napredek in povzdiga slovenske čebeloreje na srcu, pridite radi — vsaj 29. junija — se posvetovat o važnih zadevah naše čebeloreje; začetniki pa in manj vešč čebelarji, zlasti iz onih krajev, kjer je še čebeloreja na bolj nizki stopinji, pridite pogledat, kako se čebelarji po novjšem načinu in z boljšim uspehom, ter nabirat znanost v tej že od najstarejših časov tako priljubljeni panogi kmetijstva!

Na veselo svidenje! Jan. Jurančič.

(Hrvatska tragedkinja gospa Matilda Teodorovičeva) bo hodeč po slovenskih mestih s svojim sinom Ljudevitom, bivala še tri mesece v naših pokrajinah. Popolnoma iz lastnega nagiba je družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani odmerila četrtniko čistega dohodka od vsakega deklamatorskega večera. In res nam je vročila iz Ljubljane — kjer je deklamovala 23. majnika — 20 K; iz Kranja 6 K ter iz Loke 17 K. Udeležba je bila semtertje tako mlačna, da smo se — odkrito povemo — branili sprejeti odmenjenega daru. — Če je pa tragedkinja bratskega nam naroda tako veledušna, bodite rojaki — prosimo Vas — veledušni tudi Vi tako, da številneje posečate njena in sinova na vrhuncu umetnosti stoječa deklamovanja.

Društveno gibanje.

(Vabilo) na VI. zabavni učiteljski večer, kojega priredi učitelstvo iz Žalca in bližnje okolice dne 13. rožnika t. l. v dvorani Hausenbichle

jeve gostilne v Žalcu s sledečim sporedom: 1. dr. Gojmir Krek: Idila, — mešani zbor. 2. Donizetti: Regimentstochter, — za glasovir in gosli. 3. Braga: Pesem angeljev, — alt-solo s spremljevanjem na glasovirju in gosli. 4. D Jenko: Na tujih tleh, — ženski dvospjev s spremljevanjem na glasovirju. 5. Bellini: La Sonnambula, — šestoročno za glasovir. 6. Deklamacija. 7. J. Aljaž: Zaostali ptič, — mešan zbor. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstop prost. Na zabavni učiteljski večer se vabijo vse p. n. tovarišice in tovariši, kakor tudi vsi prijatelji učiteljev in šole.

(Občno zborovanje) moške in ženske podružnice av. Cirila in Metoda v Celju se bo vršilo v sredo dne 10. junija ob 9. uri zvečer v gostilniških prostorih „Narodnega doma“. Na mnogobrojno udeležbo vabi odbor.

(Bralno društvo na Dobrni pri Celju) naznanja vsem svojim prijateljem in dobrotnikom, da se vrši v nedeljo, 14. junija popoldne ob pol 4. uri prvi redni občni zbor „deklishe zveze“ bralnega društva. Na sporedu je petje, poročilo „zveze“, slavnostni govor in gledališka igra „Lurška pastarica“. Vstopnina 10 kr., sedeži I. in II. vrsta 30 kr., ostale vrste 20 kr. Ker je čisti dohodek namenjen za društveno zastavo, se prostovoljni doneski hvaležno sprejmejo. K številni udeležbi vabi odbor.

Druge slovenske novice.

(Turnarska slavnost v Ljubljani) je doživela popoln polom. Kakor smo že poročali, je bilo tujim turnarčkom prepovedano nastopiti v društveni obleki, samo domači ljubljanski so jo smeli nositi. Cela komedija, kolikor je bilo, se je vršila med štirimi stenami ljubljanskega gledališča in kazine. Kaj se je vse tamkaj godilo, nam še ni znano, pač pa lahko poročamo o zli sreči, ki je spremljala zbrane turnarčke na kazinski vrt. Gospodki so namreč mislile, da so nekje v rajhu in izobesili celo neko plahto, katero so seveda smatrali za svojo zastavo. Ta zastava je bila žal črno-rdeče-rumena. Pozabili so pa, da te barve jako škodljivo delujejo na očesne živce prebivalstva slovenske stolice, ki se je zbralo v „Zvezdi“, da prisostvuje od daleč turnarskim komedijam. Ljudstvo je začelo žvižgati in ni bilo dolgo, kar se je na povelje župana Hribarja spravila ona nemška cunja tja, odkoder je prišla in žnjo vred vse ostale, kolikor jih je viselo po vrtu. Pač je moralo krvaveti nemško srce nemških gospodkov, ko so snemali pruske barve in verjamemo jim, da so prisegli grozno prisego, da ne bodo več prišli v Ljubljano žalit očesnih živcev slovenskega ljudstva. Ako bi ne bili turnarji na ta način izzivali mirnega ljubljanskega prebivalstva, bi niti omenjenih žvižgov ne bilo, ker je ljudstvo ta onemogli pojav ljubljanskega prebivalstva naravnost preziralo. Nemci so sicer pričakovali bogve kaj vsega, in lahko rečemo, tudi želeli, samo da bi mogli razbojnati po svetu, kakšni tolovaji so Slovenci, ali Ljubljančani jim niso privoščili niti tega nedolžnega veselja. Naj jim jeza zato dobro tekne!

(Kranjski deželni šolski svet) ni čisto nič boljši, kakor naš štajarski. Gospodje v Ljubljani so vredni svojih kolegov v Gradcu. Na ljubljanski realki, ki je še vedno popolnoma nemška, je razpisano profesorsko mesto. Za to mesto je prosil prav dobro kvalificiran Slovenec, ali deželni šolski svet je njegovo prošnjo prezrl in predlagal nekega Mandelna, pristnega Nemca iz Moravskih Prosnic, ki ne razume niti besedice slovenski in je poleg tega hrom na levi strani in tako kratkoviden, da skoro nič ne vidi. Ljubljanska realka je menda nekaka hiralnica za nemške profesorje. Lahko si tudi predstavljamo pouk pri hromem in slepem profesorju. Ali deželni šolski svet je predlagal Mandelna, ker je — Nemec. Pri nas na Štajarskem bi se ne čutili ravno preveč radi kaj takega, ali da je to na Kranjskem mogoče...! Kolikor je nam znano je tudi nekaj slovenskih pravkov v kranjskem deželnem šolskem svetu. Ali morda ne? —

(Za Prešernov spomenik) Ljubljanske dame so sestavile odbor, ki bo sporazumno s to zadevnim moškim odborom uprizoril dne 5. julija v ljubljanski „Zvezdi“ ljudsko veselico v tako obširnem slogu, kakor je še ni bilo v Ljubljani.

Cela „Zvezda“ se bo izpremenila v zabavišče. Čisti dohodek veselice je namenjen za Prešernov spomenik.

(Zveza slov. pevskih društev.) Osnovnemu odboru v Ljubljani je naznanilo 12 pevskih društev svoj pristop k „Zvezi“. Ustanovna skupščina se bo vršila dne 5. julija v Ljubljani.

(Slovensko trgovsko društvo „Merkur“ v Ljubljani) je sklenilo za svoje člane urediti ter z novimi knjigami popolniti svojo knjižnico. Ker je po mnenju odborov mnogo trgovcev in drugih prijateljev društva, kateri imajo knjige, katere nimajo za nje več posebne vrednosti, usoja si podpisani odbor računajoč na naklonjenost slavnega občinstva našemu društvu, tem potom udano poprositi vse prijatelje društva, da nam take knjige darovati blagovolijo. S to požrtvovalnostjo ne bode samo našemu društvu pokazali naklonjenosti, marveč ste tudi lahko prepričani, da bode s tem storili mnogo za izobrazbo trgovskega stanu, kajti že sedaj, ko imamo bore malo knjig na razpolago, je povpraševanje po njih neverjetno veliko. Darovane knjige naj se blagovolijo vpošiljati v „Narodni dom“, v društveno pisarno, oziroma naj se blagovolijo društvo obvestiti, da po nje pošlje. — Potom društvene posredovalnice se iščejo od strani gg. trgovcev naslednje moči v nameščenju: 2 pomočnika manufakt. stroke, 2 pomočnika špec. stroke, 4 pomočniki mešane stroke, 1 pomočnik želez. stroke, dva kontorista in 2 blagajničarki. Od strani nastavljenecv iščejo naslednji službe: 5 pomočnikov špec. stroke, 4 pomočniki manuf. stroke, 3 pomočniki špec. & manuf. stroke, 2 pomočnika špec. & želez. stroke, 1 pomočnik mešane stroke, 2 kontorista in 1 blagajničarka.

(„Nar. čitalnica“ in „Postojinski „Sokol“) razvijeta dne 14. junija svoji zastavi. Spored slavnosti je jako zanimiv. Velik del veselice se bo vršil v postojinski jami, kjer bi se tudi v slučaju neugodnega vremena razvili zastavi.

(Koroške novice.) Dne 2. t. m. je šla po noči večja družba čez dravski most v Beljaku. Neki Gaternik je hotel iti čez most po obokih nad mostom, pa je izgubil ravnotežje in tako padel na železje, da je obležal mrtev. — V Kernovi pivovarni v Beljaku se je odtrgal delavcu Pöisingerju neka veriga; padel je deset metrov globoko, nanj pa več sodov piva, da je nato kmalu umrl. — Pri Sv. Magdaleni pod Beljakom so našli v Dravi 39 letnega agenta Jilga iz Moravskega. Ni še dognano ali se je ponesrečil, ali se pa sam hotel umoriti. — Slovenska posojilnica v Glinjah je kupila Poschingerjevo gostilno v Borovljah za 23.000 kron in otvori tamkaj svojo podružnico in „Narodni dom“ — prvi na Koroškem.

(Gorica za Hrvate) Goriški Slovenci so sklicali dva shoda obenem, na katerih naj bi se protestiralo proti dogodkom na Hrvaškem. Na dejali smo se, da bo vsaj želja, da se izrazi našim krvnim bratom sočutje v njihovi nesreči, združila ves slovenski narod, ako tudi samo za kratek čas, v nekdanji slogi, ali zmotili smo se. Na Goriškem je žalostni razpor med slovenskim narodom tako hud, da se niti sedaj ni dal poravnati, ker — niso hoteli.

(Pri Sv. Ivanu v Trstu) je bila prošle nedelje slavnost otvoritve „Narodnega doma“, s katero je bila v zvezi velika ljudska veselica. Sv. Ivan je prva trdnjava tržaških Slovencev, katerim iz dna srca častitamo na veselem dogodku. Da bi se le že kmalu otvoril „Narodni dom“ v Trstu samem.

Dopisi.

„Naprej“, slov. izobraževalno in zabavno društvo v Gradcu ima lepe zasluge za razvoj društvenega življenja med graškimi Slovenci. Čitalnica, v kateri so društvenikom na razpolago vsi slovenski in mnogo drugih časnikov, je jako pripravna za izobraževanje vsakega posameznika. Knjižnica, ki se je ravnokar prav lepo uredila, obsega mnogo dobrih in poučnih knjig. In ne samo to, da ponuja društvenikom po časnikih in knjigah priliko poglobiti svojo izobrazbo, jasno izčrtati svoje prepričanje, tudi za zabavo skrbi društvo v prav veliki meri in z veliko požrtvovalnostjo. Dne 24. majnika 1903

smo spet imeli priliko se pod okriljem tega društva prav prijetno zabavati. Koncert, ki ga je priredilo društvo tokrat, je bil eden najboljših, kar jih je imelo. Nismo se mogli dovolj nadiviti tamburaškemu zboru, ki je svojo nalogo rešil gotovo prav častno. Točke, ki so nam jih nudili tamburaši, so bile zvečine težke in še za vajene igralce nudijo težkoče. Tembolj smo se morali čuditi dovršenosti, s katero so proizvajali društveni tamburaši te točke. Že pri „Koračnici Zvonimira“ so želi burno priznanje. „Venec slovenskih pesmi“, dolga in precej težka kompozicija, je šla od začetka do konca lepo in precizno in je zaslužila odobravanje, ki je bilo vsestransko. Tudi „Sretan imendan“ ter „Hraticam“ nista zaostali glede lepote. Ko pa so nam tamburaši zasvirali venec hrvatskih pesmi z mogočnim, sroce osobito v današnjih časih povzdigajočim „Uboj“, ni bilo navdušenja ne konca ne kraja. Ploskanje ni nehalo, klici „Živela Hrvatska!“ in „Doli z Madžari!“ so odmevali po dvorani — in nato je mogočen pevski zbor zapel isto pesem „Uboj“. Globoki vtis te veličastne pesmi je nedvojen.

Čast vrlému vodji tamburaškega zbora, g. Petru Veseliču. Za svoj obilni trud je žel zaslužen pohvalo.

Pevske točke gotovo niso zaostale za tamburaškimi. „Šopek narodnih pesmi“ je pel društveni pevski zbor, kolikor je bilo to v kratkem mogoče doseči, z nenavadno dovršenostjo. Istotako so ugajale „O mraku“ ter „Zadovoljni Kranjec“. Čveterospev mladega glasbenika in sedanjega pevovodje g. Fašaleka, pesem „Leži, leži“ je žela obilo priznanja. Upati je, da se pevski zbor pomnoži in da nastopi pri prihodnjih koncertih z novimi lepimi pevskimi točkami, saj zmoglosti in volje sedanjemu pevovodji ne manjka.

Omeniti še imam točko „Ptičica“ koja je izvajal na braču g. jur. Krek in ga je spremljal na glasovirju g. jur. Kl. Vobič. Bila je ena najlepših točk. Priznati treba g. Kreku veliko izurjenost v sviranju, fino čustvovanje, koje zna prenesti i na slušalca. Tudi spremljevanje se je čulo jako lepo.

Iz kratkega poročila je pač razvidno, da društvo „Naprej“ nudi svojim članom res plemenite in dobre zabave. Hvalevredno je, da podpirajo društvo tukajšnji akademiki „Triglavani“, in le želeli je, da bi se godilo to v še večji meri. Ne smem pozabiti tudi omeniti gospodičen Primožičevih, koji ste pri tamburaškem zboru izvrstni moči.

Društvo naj dela čast svojemu imenu. Vedno naprej! Vedno več graških Slovencev naj jemlje pod svoje okrilje, bodisi iz višjih bodisi iz nižjih krogov, naj ne pozna nobenega razločka. Postane naj središče graškega slovenstva in njega društvenega življenja še bolj, kakor je bilo dozdaj. V mestu, kjer biva toliko Slovencev, moralo bi imeti društvo nad 200 članov. Nemorni agitaciji bode to gotovo uspelo. Marsikateri Slovenec se bode na ta način obvaroval in ohranil svojemu narodu.

Dalje je potrebno, da prireja društvo tudi večkrat kakšna predavanja, da se poučujejo člani o teh in onih vprašanjih. Naposled bi bilo želeli, da prireja društvo zdaj v letnem času večkrat skupno bodisi poučne bodisi zabavne izlete!

Politični pregled.

(Državni zbor) se je prošle petek bavil zopet z dogodki na Hrvaškem in v Ljubljani. Jugoslovanski poslanci so vložili nujen predlog sledeče vsebine: 1. Zakaj je ministarski predsednik preprečil avdijenco jugoslovanskih poslancev? 2. Ali hoče predložiti natančno poročilo o dogodkih v Ljubljani? 3. Kaj hoče ukreniti, da bodo na Ogrskem, oziroma na Hrvaškem varovali plemenito tajnost, kakor to zahteva člen 18. avstro-ogrške nagodbe? Predlog je utemeljeval dalmatinski poslanec Borčić Odgovarjal je Körber ter se po stari navadi izgovarjal, da se ne sme vtikati v ogrske zadeve. Glede drugega vprašanja se je skliceval na uradna poročila. O tretjem vprašanju pa se je izrazil, da sploh ni dobil nikakih poročil. V imenu Čehov je govoril poslanec Harold ter ostro obsojal Körberja, ki

je zapri zastopnikom ljudstva pot do cesarja. Govoril je še socialist Pegnerstorfer in se izjavil za nujnost predloga. Glavni govornik je bil Biankini, ki je zopet ostro napadal Hedervarya in njegove dunajske pomočnike. Prva in tretja točka ste bili pri glasovanju odklonjeni, druga pa je bila sprejeta. Za nujnost so glasovali vsi slovanski poslanci razun Körberjevih podreptnikov Poljakov, kateri bi za drobtinico, ki jo vlove iz Körberjevih rok, prodali vse ostale Slované Nemcem in Madžarom. Za predlog so glasovali tudi kršč. socialisti. — Dr. Šušteršič je interpeliral ministrskega predsednika zaradi aretiranja dr. Pegana v Ljubljani in zahteval, da se strogo kaznujeta detektiva kranjske dež. vlade in da se isti prepove sramotno ovaduštvo v Hedervaryjeve namene. Druga interpelacija je imela za vsebino ljubljanske demonstracije in poziv na ministrskega predsednika da odločno nastopi proti uradnemu varanju javnosti, kakor je bil to slučaj ob demonstracijah v Ljubljani.

(Zavarovanje zasebnih uradnikov.) Socijalno politični odsek je sprejel §§ 31. in 34. zakona o zavarovanju zasebnih uradnikov s pristavkom, da morajo uslužbeneci, ki imajo nad 7200 kron letne plače, sami plačevati zavarovalnino.

(Ogrska vlada) skuša napraviti kompromis z opozicijo. Ponuja ji razširjenje volilne pravice in ustanovitev 500 madžarskih ljudskih šol v nemadžarskih krajih. Torej druge narodnosti naj bi plačale kupnino za pridobitev opozicije. Največ šol bi se ustanovilo najbrž med Slovaki, ogrskimi Srbi in Hrvati in med Rumuni. Nov dokaz madžarskega šovinizma in požrešnosti.

(Dogodki na Hrvatskem.) O banu Hedervaryju krožijo po svetu novice, da se ne upa na ulico, toda to je izmišljeno. Reški „Novi list“ poroča, da se je prošli ponedeljek popoldne izprehajal po Zagrebu in sicer tako-le:

○ (stražar)
○ ○ (orožnika)
presledek 100 korakov
○ (nadstražar)
presledek 100 korakov
○ ○ (ban)
presledek 10 korakov
○ ○ (2 detekt. s palicami)
presledek 100 korakov
○ ○ (2 orožnika)
presledek 10 korakov
○ (poročnik Srkulj)
○ ○ ○ (stražar in 2 orožnika)
vojaki z nasajenimi bajoneti.

Iz tega sporeda je razvidno, kako je Hedervary priljubljen med „mirnim“ zagrebskim občinstvom. — Naših avstrijskih vojakov še ni dovolj na Hrvatskem. Predvčeršnjem sta se odpeljala na Hrvatsko dva eskadrona 4. dragonskega polka, ki je nastanjen v Mariboru. V zlatarski okolici so madžaronu Halperju gozdove uničili z ognjem in sekirami. Pri napadu na grad Zajezdu sta bila dva kmeta ranjena z bajoneti. Vsa pisma, ki so naslovljena v Avstrijo odpre predstojnik, ki določuje, ali se sme pismo odposlati ali ne. Napadi na nočne vlake zagorske železnice se nadaljujejo v kljub orožnikom, ki stražijo železnico. V Klošter Ivanicu so kmetje demolirali kolodvor, raztrgali brzojavne žice in progo zaprli. Uradniki so streljali na kmeta. Med Srbi v Sremu so se tudi pojavili nemiri. Od vseh strani prosijo za vojaško pomoč. Zagrebska policija si ne upa več na demonstrante in morajo zato povsod posredovati orožniki. — Hrvatski zemaljski sabor je sklican na 17. t. m. Ban zaradi tega še ni proglasil hitre sode nad Zagrebom, ker trdno pričakuje, da ga njegovi madžaronski mametniki ne bodo pustili na cedilu ampak mu izrekli popolno zaupanje. Vse kaj drugega pa je pričakovati od opozicije, ki bo gotovo porabila priliko, da pove banu reznico v obraz. Tudi demonstracij je pričakovati. Ne bi bilo čudno, ako bi narod porabil priliko in pokazal banu in njegovim madžaronskim podreptnikom s palico po hrbtu svoje zaupanje.

Loterijske številke.

Gradec, dne 6. junija 1903: 55, 40, 57, 88, 48.
Dunaj, 1, 34, 64, 36, 86.

Listnica uredništva.

Naše cenjene dopisnike prosimo, da nam nikar ne zamerijo, ker smo s priobčenjem njihovih dopisov nekoliko zaostali. S časom priobčimo vse. Uredništvo.

Štev. 10.632.

Oklic.

Ker doba dozdajnih lovskih najemnih pogodb koncem junija t. l. preteče oddali se bodo v zmislu postave od 10. marca 1888 d. z. šte. 22 sledeči občinski lovi političnega okraja Slovenjgradskega dražbenim potom za dobo daljših 8 let, to je do 30. junija 1911 tistemu ki bude največ ponudil.

1. V sodnem okraju Slovenjgradec v petek dne 12. junija t. l. ob 9. uri dopoldne v sobi št. 2. pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Slovenjgradcu in sicer občinski lovi.

Golavabuka, Št. II p. T., Št. Janž n. dr. p., Legen, Smarten pri Slov. Gradcu, Mislinja, Otišivrh, Seč, Št. Vid n. Vald., Vrhe, Slovenjgradec.

2. V sodnem okraju Soštanj sobota dne 13. junija t. l. ob 10. uri dopoldne v občinski pisarni v Soštanju in sicer občinski lovi.

Sv. Andraž n. P., Št. II p. Gr., Št. Janž n. v. gori, Smarten na Paki, Soštanj trg, Skale.

3. V sodnem okraju Marenberg ponedeljek dne 15. junija t. l. ob 11. uri dopoldne v občinski pisarni v Marenbergu in sicer občinski lovi.

Sv. Anton na Pohorju, Zgornja Vižniga, Brezje, Gortina, Muta, Marbeg, Pernice, Sv. Primož nad Muto, Vuzenica, Sobota.

Kot izključna cena velja zadnja zakupnina (najemnina). Vsak dražbenik mora pred dražbo 10% izključne cene kot vadium odšteti.

Dražbeni pogoji se bodo naznanili pri prodaji.

Kupec mora po končani dražbi kolek za zapisnik, dalje najemnino za eno leto kot kavejco kakor tudi najemnino za eno leto v gotovini vodju dražbe izročiti.

C. kr. okrajno glavarstvo Slov. Gradec
dne 28. majnika 1903.

(248) Ces. kr. okrajni glavar: Čapek.

Naprodaj

je nov, napol pokrit **VOZ** za nizko ceno.
Vse natančneje v gostilni „pri jelenu“
(323) 2-2 v Celju.

Služba okrajnega tajnika

je razpisana pri okrajnem odboru celjskem. —
Prošnje je vložiti do 22. t. m. pri načelniku
(250) 2-1 dr. J. Sernecu.

Št. 343.

(231) 2-1

Oznaniilo.

Okrajni odbor je določil dan za priganje bikov zaradi licenciranja in premiranja, ki bo na mestnem živinskem sejmišču zraven kievnice v Celju na četrtek dne 18. junija t. l., ob 8. uri predpoldne.

Razdelile se bodo med domače govedorejce naslednje nagrade:

1 državna nagrada	60 kron
1	50 .
1 deželna nagrada	40 .
1	30 .
3 po	20 .
4 okrajne nagrade	20 .
5	10 .
5	5 .

Za priganje bikov od eno uro daleč izplačalo se bo iz okrajne blagajne po 2 kroni, od dalj kot eno uro po 3 krona.

Govedorejci se opozarjajo na to, da se bodo licencirali in premirali le biki murakega plemena in se naj priženejo samo le res lepi biki; za premirane in premajhne biki se ne bo plačalo ničesar.

Okrajni odbor v Celju, dne 7. junija 1903.

Načelnik: Dr. J. Sernec.

Razglas.

V konkurzu Franceta Paradiža, bivšega trgovca v Šmarju, se bode prodala v konkurzno maso spadajoča zaloga blaga (specerijekega, manufakturnega, železnine in deželnih pridelkov) v sodno določeni cenilni vrednosti po 7000 K.

Isti, kateri hočejo kupiti celo zalogo blaga, naj vložijo svoje ponudbe

do 14. junija 1903

pri podpisnem upravitelju te mase.

Zaloga blaga se lahko pogleda od 7. do 14. junija 1903 v navadnih uradnih urah.

Kupnina se mora plačati v roke upravitelja mase takoj, ko se blago prevzame, in se mora blago prevzeti 15. junija 1903.

Tega dne se bode tudi ponudnikom naznailo, če so se njihove ponudbe sprejele.

Če sploh ni ponudb ali same take, katerih odbor upnikov ni sprejel, potem se vrši

dne 16. in 18. junija 1903 ob 9. uri dop.

sodna dražba navedene zaloge blaga v trgovini šte. 26 v Šmarju po predpisih konkurznega in izvršilnega reda, ter se bode blago dražbalo po komadih oziroma po skupinah.

Najvišje skupilo se mora takoj plačati in kupljeno blago takoj odstraniti.

Kupaželjni se vabijo k tej dražbi.

Šmarje, 26. maja 1903.

Upravitelj konkurzne mase:
Dr. Jos. Georg.

(237) 3-3

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žice za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in stroje; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode, tehnic, sesalke, meril in užež, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbo, hiše, vrta itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v široko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomateva tilindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih krišev. *

Postrežba točna

Cene nizke.